

Finanslovsforslagets Oversendelse til Folketinget og om Nægtelse af Bevillinger, kan jeg ganske slutte mig til. Jeg kan ogsaa i Realiteten slutte mig til de Bemærkninger, som faldt om de nævnte to Udgifter. Vedrørende Landbohøjskolens Forhold vil det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Sonne) særlig udtale sig. Med Hensyn til Fiskerhøjskolen paa Snoghøj mener jeg selv at kende saa meget til det Etablissement, at jeg tør sige, at det vist er fuldstændig begrundet, naar man er af den Mening, at den yderligere Bevilling, der nu skal gives, er meget daarligt anbragt.

I øvrigt har jeg ikke videre at sige til Finanslovsforslaget, men haaber, at vi, naar vi faar med det at gøre, som man ikke ser paa det, nemlig Tilvejebringelse af yderligere Midler og Anvendelse af disse, maa komme godt over det. Ligesom den fungerende Finansminister ser jeg nogenlunde lyst paa Landets økonomiske Forhold, navnlig er der ingen Tvivl om, at Bæredygtigheden hos Befolkningen, i alt Fald hos store Lag af Befolkningen, med Hensyn til Skatterne lykkeligvis er tilfredsstillende i Modsætning til den megen Trang og Armod, der i øvrigt hersker.

Trier: Jeg skal ikke rejse noget Spørgsmaal, der kan vanskeliggøre Finanslovsforslagets Gang gennem Rigsdagen. Jeg tror, at det under de foreliggende Forhold er heldigst, at det behandles som et Fredens Værk og ikke peger ud over en regelmæssig Finanslovs hurtige Gennemførelse. Jeg har Indtryk af, at man ogsaa i det andet Ting har ment dette, eftersom man der, skønt der som fremhævet var et og andet Punkt, man under Forhandlingerne og Afstemningerne har været uenig om, ikke lod nogen som helst Generaldebat understrege Modsætninger mellem Partierne. Vi faar jo altid, og det af en vis Nødvendighed, Finanslovsforslaget saa sent her op, at en Gennemgang af alle dets Detailler er udelukket, og vi maa saa trøste os med, at en saadan grundig Gennemgang er foretaget i Folketinget, hvor den ogsaa baade af politiske og praktiske Grunde naturligst hører hjemme. Jeg skal derfor anbefale, at man vedtager Finanslovsforslaget, saaledes som det er kommet til os fra Folketinget.

Harald Jensen: I tidligere Aar gav Finanslovbehandlingen Anledning til megen Strid og var vel nok den interessanteste Forhandling, der førtes paa Rigsdagen. I de senere Aar og navnlig de sidste Aar

er Finanslovbehandlingen imidlertid en af de roligste Forhandlinger, vi har. Alle er besjælede af Enighed, og man søger at undgaa de store Stridspunkter, og som Finanslovsforslaget kommer til os fra det andet Ting, skal man lede og lede for at finde virkelige Uoverensstemmelser. Dette er jo glædeligt, thi har der nogen Sinde været Grund for det danske Folk og dets Repræsentanter til at staa sammen uden større Uenighed, uden større Rivninger, er det nu. Udenom os raser Krigen, og vi ved ikke og kan ikke vide, hvornaar vi muligvis bliver inddraget i den, dens Følger og Spor har vi jo over os til daglig i Form af Dyrtid og mange andre Vanskeligheder, og der er derfor god Grund for Repræsentationen og Befolkningen til saa vidt muligt at staa sammen. Naar der bliver mere Luft igen, og Solen atter skinner, vil der være rig Lejlighed for os til at udveksle de Tanker og diskutere de modsatte Anskuelse, der kan være til Stede hos os. Nu er der kun Anledning for os til at være glade over, at vi til Dato har holdt os udenfor de store Stridigheder, og at vort lille Land og vort lille Folk er blevet forskaanet for de Ulykker, som rammer en saa stor Del af Verden. Der kunde være al Anledning til at sige den nuværende Regering en Tak for dens Medvirken til dette Resultat; jeg ved vel, at der fra anden Side bliver sagt — det har man hørt saa ofte —, at det vilde enhver Regering have gjort. Jeg tvivler ikke om, at enhver Regering vilde have stræbt mod det samme Maal, men een Ting er sikker, og det er, at indtil Dato har den nuværende Regering styret vort Land saaledes, at vi er holdte udenfor, og det forekommer mig, at der ved Finanslovsforslagets første Behandling er Grund til at sige den Tak derfor.

Selve Finanslovsforslagets Enkeltheder synes jeg, ligesom de øvrige Talere, at der ikke er Anledning til at komme ind paa. Naar man tager Finanslovbetænkningen, som den er kommet op til os, i Haanden, er der kun Enighed at se, der er kun to Steder, hvor det andet Tings Medlemmer har været uenige. Hvad det første Stridsspørgsmaal angaar, Fiskerhøjskolen paa Snoghøj, er det, saaledes som den ærede Ordfører for Venstre (J. Pedersen) udtalte, et rent Bevillingsspørgsmaal, og det viser sig ogsaa gennem Diskussionen, at man ikke paa dette Omraade vil rejse nogen som helst Strid eller søge at faa ændret det. Det drejer sig om Spørgsmaalet om de 3,000 Kr. ekstra aarlig i